

Vlaamse Reguleringsinstantie
voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt
Graaf de Ferrarisgebouw | Koning Albert II-laan 20 bus 19 | B-1000 Brussel
Tel. +32 2 553 13 79 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Mededeling van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 9 december 2009

met betrekking tot de principes en procedure ter implementatie van het
solidariteitsmechanisme, vermeld in artikel 25ter, §2bis, en artikel 25quater, §2bis,
van het Elektriciteitsdecreet

Inleiding

Artikel 25ter van het Elektriciteitsdecreet stelt:

§ 1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voorzover de producent zelf daarom verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, draagt de producent het overeenstemmende aantal groenestroomcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

...

§ 2. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de certificaten die hen werden overgedragen op de markt om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in § 1, te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van deze certificaten door de netbeheerders.

...

§ 2bis. Vanaf het jaar 2010 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de kost van de verplichting, vermeld in § 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1. De te verdelen kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 %.

...

Artikel 25 quater van hetzelfde decreet stelt hetzelfde voor wat de warmtekrachtcertificaten betreft:

§ 2bis. Vanaf het jaar 2010 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de meerkost van de verplichting, vermeld in § 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1. De te verdelen kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 % .

De in het vet aangeduide bepalingen (hierna "solidarisering van de kosten van de minimumsteun") zijn ingevoerd in het Elektriciteitsdecreet, via een decreet van 8 mei 2009 (B.S. 26 juni 2009).

In de memorie van toelichting hierbij staat:

"Verder wordt ook een regeling ingevoerd die bepaalt dat vanaf het jaar 2010 de distributienetbeheerders jaarlijks onderling de meerkost van deze minimumsteun verdelen in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar. Deze verdeling is beperkt tot 5% van het totaal budget van de distributievergoeding. De meerkost is dan de kost van het opkopen van groenestroomcertificaten door een bepaalde Vlaamse distributienetbeheerder boven de gemiddelde kost van het opkopen van groenestroomcertificaten door de Vlaamse distributienetbeheerders. Dus, als de kost voor het opkopen van groenestroomcertificaten gemiddeld 5% van het budget bedraagt en de in rekening te brengen meerkost 5% van het budget, wordt desgevallend de kost boven 10% door de betreffende netbeheerder zelf gedragen."

De voorliggende mededeling legt nader in detail vast hoe deze solidarisering van de kosten van de minimumsteun volgens de VREG dient te worden geïnterpreteerd en hoe de berekeningen, nodig voor

de uitvoering van deze bepaling, zullen gebeuren. Deze mededeling is opgesteld door de VREG in overleg met de Vlaamse distributienetbeheerders.

De VREG heeft de algemene bevoegdheid om toe te zien op de naleving van de bepalingen van het Elektriciteitsdecreet, dus ook op de naleving van artikel 25ter en 25quater van het Elektriciteitsdecreet (artikel 6, §1, 1°, a), Oprichtingsdecreet VREG van 30 april 2004) .

1. Algemene principes

Artikel 25ter, §2bis, en artikel 25quater, §2bis van het Elektriciteitsdecreet stellen dat de distributienetbeheerders de kosten van hun verplichting tot aankoop van groenestroom- en warmtekrachtcertificaten tegen de minimumsteunprijs onderling moeten verdelen.

1.1. *Welke distributienetbeheerders?*

De solidarisering van deze kosten is van toepassing op **alle Vlaamse distributienetbeheerders, met uitzondering van Elia** (die een distributienetbeheerder is voor wat betreft haar net onder 70 kV, maar uitdrukkelijk hier wordt uitgesloten: "met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid).

1.2. *Voor welk jaar?*

De eerste verrekening (solidarisering) van de kosten gebeurt in 2010. Het gaat om de kosten die gemaakt werden in het jaar N-1 (2009) in het kader van de maatregel van de minimumsteun bedoeld in de artikelen 25ter en 25quater van het Elektriciteitsdecreet. De uitbetaling door de netbeheerders van gelden ten opzichte van elkaar zal dus voor het eerst gebeuren in het jaar 2010.

De solidarisering van de minimumsteun gebeurt dus het jaar volgend op het jaar waarin de groenestroom- en warmtekrachtcertificaten door de netbeheerder werden opgekocht.

- o Het jaar waarin wordt gesolidariseerd noemen we het jaar N.
- o Het jaar waarvoor wordt gesolidariseerd noemen we het jaar N-1.

1.3. *Welke kosten?*

Niet alle kosten, die door de netbeheerder worden gemaakt in het kader van de minimumsteun, kunnen worden ingebracht in het mechanisme ter solidarisering van de minimumsteun.

De te verdelen kost wordt per netbeheerder beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 % (= hierna "plafond").

Voorbeelden ter verduidelijking:

1. Als de kost voor het opkopen van **groenestroomcertificaten** van alle netbeheerders samen gemiddeld 6% van de distributiebudgetten van alle distributienetbeheerders samen bedraagt, moet dit percentage worden verhoogd met 5%. Dat maakt samen 11%.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot 11% van zijn distributiebudget in het solidariseringssysteem worden ingebracht. De rest moet de netbeheerder zelf dragen.

De kosten in het solidariseringssysteem worden vervolgens pro rata de verdeelde hoeveelheid elektriciteit verdeeld over alle netbeheerders.

2. Als de kost voor het opkopen van **warmtekrachtcertificaten** van alle netbeheerders samen gemiddeld 4% van de distributiebudgetten van alle distributienetbeheerders samen bedraagt, moet dit percentage worden verhoogd met 5%. Dat maakt samen 9%.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot 9% van zijn distributiebudget in het solidariseringsstelsel worden ingebracht. De rest moet de netbeheerder zelf dragen.

De kosten in het solidariseringsstelsel worden vervolgens pro rata de verdeelde hoeveelheid elektriciteit verdeeld over alle netbeheerders.

2. Berekening van de (meer)kost van de minimumsteun

De regeling voorzien in artikel 25ter, §2bis, en 25quater, 62bis, van het Elektriciteitsdecreet bepaalt dat vanaf het jaar 2010 de distributienetbeheerders jaarlijks onderling de kost (van jaar N-1) van deze minimumsteun verdelen in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar N-1. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat het gaat om de meerkost van de minimumsteun.

De meerkost van de minimumsteun is de minimumsteun verminderd met de prijs die de netbeheerder heeft kunnen recupereren door de verkoop van de aangekochte certificaten (groenestroom of warmtekracht)¹. Op basis van de artikelen 25ter, §2 en 25quater, §2, dienen de netbeheerders immers op regelmatige tijdstippen de certificaten die hen werden overgedragen op de markt te brengen om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in § 1, te recupereren.

De VREG zal de meerkost van de minimumsteun per netbeheerder daarom berekenen als volgt:

Voor groenestroomcertificaten:

Per minimumprijs (afhankelijk van het type hernieuwbare energiebron en het eventueel verschil in prijs doorheen de tijd): aantal door de DNB in jaar N-1 aangekochte certificaten tegen bepaalde minimumprijs * (minimumprijs – gemiddelde handelsprijs groenestroomcertificaten zonder garantie van oorsprong over jaar N-1)

Voor warmtekrachtcertificaten:

Per minimumprijs (momenteel is er maar 1): aantal door de DNB in jaar N-1 aangekochte certificaten tegen minimumprijs * (minimumprijs – gemiddelde handelsprijs warmtekrachtcertificaten met Q-functie² over jaar N-1)

Hierbij nog de volgende opmerkingen:

- Bij de bepaling van het aantal door de distributienetbeheerder in het jaar N-1 aangekochte certificaten (groenestroom en warmtekracht) is de datum van de aanbieding van het certificaat aan de netbeheerder van belang. De VREG zal deze gegevens via haar databank genereren. De installatie moet aangesloten zijn op het net van de netbeheerder in kwestie. Er wordt gerekend met de datum van aanbieding van de certificaten en niet met de datum van betaling door de netbeheerder. Er zal eveneens een onderscheid gemaakt worden tussen certificaten die aan een andere minimumwaarde opgekocht moeten worden als gevolg van

¹ Het gaat hier om bedragen exclusief btw.

² Die gebruikt kunnen worden in het kader van de certificatenverplichting.

het van toepassing zijn van een andere minimumprijs doorheen de tijd³ en afhankelijk van het type hernieuwbare energie waarvoor het certificaat wordt uitgereikt.⁴

- o De gemiddelde handelsprijs van het jaar N-1 is het gemiddelde van alle maandelijkse marktprijzen van:
 - de verkochte groenestroomcertificaten zonder garantie van oorsprong in het jaar N-1, die de VREG op haar website publiceerde in uitvoering van artikel 17 van het Groenestroombesluit.
 - De verkochte warmtekrachtcertificaten met Q-functie (zonder Garantie van oorsprong) die de VREG op haar website publiceert in uitvoering van artikel 21 van het Warmtekrachtbesluit.

Deze door de VREG gepubliceerde cijfers bevatten uitsluitend de bilaterale verkopen. Certificaten die verkocht worden via het beursplatform Green Certificates Exchange van BelPEX, worden hier niet in opgenomen. Op het ogenblik dat het verhandelde volume op het beursplatform een bepaalde drempel (bijvoorbeeld 5% van het globale volume) overschrijdt, zal ook deze (markt)prijs meegenomen worden in de berekening gewogen à rato het verhandelde volume.

De VREG beschikt zelf over de informatie nodig voor het berekenen van bovenstaande gegevens. Via de certificatedatabank weet zij welke groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten werden aangeboden en aangekocht door welke netbeheerders tegen welke minimumsteun.

De VREG maakt zowel een berekening van de kost van de minimumsteun per distributienetbeheerder als in totaal voor alle netbeheerders samen en dit zowel voor de aankoopverplichting van groenestroomcertificaten als van warmtekrachtcertificaten.

3. Berekening van het plafond

De in het solidariseringsmechanisme in te brengen kosten moeten per netbeheerder worden beperkt tot een percentage van het distributiebudget, dat overeenstemt met het aandeel dat de kost van de verplichting voor alle betrokken netbeheerders samen vertegenwoordigt in het totale distributiebudget, plus 5 % (= hierna "plafond").

Om dit plafond te bepalen berekent de VREG eerst het totale distributiebudget van alle distributienetbeheerders samen.

Totale distributiebudget van alle netbeheerders samen:

Het distributiebudget wordt berekend op basis van het laatst goedgekeurde of opgelegde budget⁵ voor het jaar N-1. Er wordt achteraf geen rechtzetting gedaan als de reële budgetten gekend zijn. Er wordt vanuit gegaan dat de opgemaakte voorspelde budgetten de realiteit zo goed mogelijk benaderen en dat alle netbeheerders eenzelfde risico lopen op een bepaalde procentuele afwijking

³ PV-installaties in dienst genomen na 1 januari 2010 (tot 31 december 2010) hebben recht op een minimumprijs per certificaat van 350 euro. Vanaf het ogenblik dat ook deze installaties certificaten beginnen genereren zullen er dus 2 soorten certificaten zijn: certificaten die recht geven op een minimumprijs van 450 euro en certificaten die recht geven op een minimumprijs van 350 euro. Dit onderscheid zal ook door de VREG worden gemaakt.

⁴ Momenteel ligt de minimumprijs die door de netbeheerder wordt verzekerd enkel voor zonne-energie hoger dan de handelsprijs. Wanneer de handelsprijs zou dalen kan het voor de verkoper van de certificaten, opgewekt uit een andere hernieuwbare energiebron, interessant worden om ook te kiezen voor een door de netbeheerder verzekerde minimumprijs.

⁵ In voorkomend geval van een door de CREG opgelegd budget beschikt de netbeheerder niet automatisch over dit budget in de vorm van een aangepast rapporteringmodel. Indien de CREG dit budget voor het jaar N-1 oplegt zal de betrokken DNB het over te maken budget in overeenstemming brengen met de beslissing van de CREG. De DNB zal hoe dan ook het budget overmaken volgens de indeling van het rapporteringmodel (meerjarentarief) zodat de hierna opgesomde kostenrubrieken kunnen overgenomen worden.

van de gebudgetteerde in vergelijking met de reële cijfers. Er wordt wel rekening gehouden met de goedkeuring door de CREG van een herziening omwille van "uitzonderlijke omstandigheden".

Het hier besproken budget omvat de verschillende klantengroepen⁶. De VREG zal jaarlijks dit distributiebudget per netbeheerder opvragen bij de betrokken netbeheerder⁷ met de vraag om deze cijfers (laatst gekende goedgekeurde gebudgetteerde cijfers voor het jaar N-1) aan de VREG over te maken voor 31 maart van het jaar N.

Volgende rubrieken, verwijzend naar de kostenindeling⁸ in het rapporteringmodel, worden opgenomen in het budget:

1. de tarieven voor gebruik van het net
 - 1.1. het basistarief voor het gebruik van het net
 - 1.2. het tarief voor systeembeheer
 - 1.3. het tarief ter vergoeding van het ter beschikking stellen van toestellen voor het meten, tellen en opnemen
2. het tarief voor openbare dienstverplichtingen
3. de periodieke tarieven voor de ondersteunende diensten
 - 5.4. ⁹a. niet-gekapitaliseerde pensioenlasten
 - b. alle verbintenissen ten opzichte van pensioenfondsen

Volgende kosten met betrekking tot periodieke tarieven uit het budget worden NIET opgenomen in het over te maken budget:

4. het tarief in verband met het gebruik van het transportnet
5. de tariefposten in verband met de belastingen, heffingen, toeslagen, bijdragen en retributies BEHALVE 5.4.a en 5.4.b

Bij gewestoverschrijdende DNB's worden ook de hierboven vermelde kostenrubrieken gebruikt, maar wordt enkel het aandeel van de Vlaamse regio's weerhouden. Er moet dan ook een onderscheid gemaakt worden tussen kostenelementen waar een opdeling tussen Vlaamse en niet-Vlaamse regio's gekend is en andere elementen.

2. het tarief voor openbare dienstverplichtingen: er wordt gebruik gemaakt van de kosten die specifiek aan Vlaamse regio's toegewezen kunnen worden
 - 1.
 3. } de kosten worden verdeeld tussen de Vlaamse en de niet-Vlaamse regio's op basis van
 - 5.4. } de gebudgetteerde kWh "afname"¹⁰ voor het jaar N-1

Op basis van het totale distributiebudget en het totaal van de kosten van de aankoopverplichting (respectievelijk voor groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten) van de netbeheerders samen kan het percentage worden berekend dat, vermeerderd met 5%, het plafond zal uitmaken van de solidarisering.

⁶ Zoals in de algemene tariefstructuur vastgesteld door het [koninklijk besluit van 2 september 2008 betreffende de regels met betrekking tot de vaststelling van en de controle op het totaal inkomen en de billijke winstmarge, de algemene tariefstructuur, het saldo tussen kosten en ontvangsten en de basisprincipes en procedures inzake het voorstel en de goedkeuring van de tarieven, van de rapportering en kostenbeheersing door de beheerders van distributienetten voor elektriciteit](#). (Hoofdstuk I – definities – 16° en 17°)

⁷ Waarbij de mogelijkheid wordt gelaten om ook de CREG hierin te betrekken.

⁸ De nummering van de kostenindeling in het rapporteringmodel (versie ex-ante (budget)) wordt overgenomen.

⁹ Voor DNB's die vennootschapsbelastingen moeten betalen (rechtsvorm NV hebben) horen deze belastingen (enkel de vennootschapsbelastingen) ook tot het budget.

¹⁰ (versie ex-ante (budget)), eveneens weergegeven in het rapporteringmodel

Plafond = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting * [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%]

Het plafond wordt bepaald voor de solidarisering van de kosten verbonden aan de opkoopverplichting van zowel groenestroomcertificaten als warmtekrachtcertificaten.

4. Berekening van de in het solidariseringsmechanisme in te brengen kosten

Vervolgens berekent de VREG concreet per netbeheerder op basis van dit plafond, welke kosten voor de minimumsteun, in het solidariseringsmechanisme mogen ingebracht worden.

De kosten van de individuele netbeheerder voor de aankoopverplichting mogen dan tot het hierboven berekende percentage (plafond) van zijn distributiebudget in het solidariseringsstelsel worden ingebracht. De rest moet de netbeheerder zelf dragen.

De VREG gebruikt voor deze berekening het distributiebudget per netbeheerder, gemeld aan de VREG.

In te brengen kosten per netbeheerder: in geval de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting / distributienetbudget van de individuele netbeheerder \leq [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%] = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting

Zelf te dragen kosten per netbeheerder: in geval de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting / distributienetbudget van de individuele netbeheerder $>$ [(meerkost verbonden aan de opkoopverplichting voor alle netbeheerders samen / totaal distributiebudget van alle netbeheerders samen) +5%] = de individuele meerkost verbonden aan de opkoopverplichting – plafond

5. Solidarisering van de kosten van de minimumsteun op basis van geleverde elektriciteit

Ten slotte worden de per netbeheerder in te brengen kosten in het solidariseringsmechanisme samengeteld en verdeeld over de betrokken netbeheerders op basis van de door hen verdeelde hoeveelheid elektriciteit in Vlaanderen in het jaar N-1.

De hoeveelheden verdeelde elektriciteit in Vlaanderen per netbeheerder, exclusief Elia, vormen de basis van de verdeelsleutel. Deze gegevens worden aan de VREG overgemaakt voor 31 maart van het jaar N, in het kader van de jaarlijkse rapportering door de netbeheerders van de op hun net geleverde elektriciteit.

6. Kennisgeving door de VREG

De VREG zal vanaf 2010 elk jaar in de maand april de berekeningen bekend maken (eventueel door publicatie op haar website) die nodig zijn voor de solidarisering van de kosten van de minimumsteun. De netbeheerders kunnen opmerkingen overmaken binnen een periode van 15 werkdagen na de publicatie van de berekeningen.

Rechtzettingen van de hoeveelheden verdeelde elektriciteit na de datum van de bekendmaking door de VREG van de berekeningen leiden niet tot rechtzettingen van deze berekeningen.

De netbeheerders regelen onderling de uitbetaling van de tegoeden en de uit te betalen bedragen. Deze bedragen zijn exclusief btw. De onderlinge verrekening gebeurt 2 maanden na bekendmaking.